

Дело C-280/22**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

25 април 2022 г.

Запитваща юрисдикция:

Raad van State (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

8 април 2022 г.

Ищци:

1. VZW KINDERRECHTENCOALITIE VLAANDEREN
2. VZW LIGA VOOR MENSENRECHTEN

Отвeтник:

Belgische Staat

Предмет на главното производство

Искът се отнася до отмяната на Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposten (Кралски указ от 10 декември 2019 г. за изменение на Кралския указ от 25 март 2003 г. относно личните карти и на Кралския указ от 19 април 2014 г. относно личните карти, издавани от консулските служби).

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициалното запитване се отнася до валидността на член 3, параграфи 5 и 6 и член 14 от Регламент (ЕС) 2019/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства,

които упражняват правото си на свободно движение, във връзка с Решение за изпълнение C(2018) 7767 на Комисията от 30 ноември 2018 година за определяне на техническите спецификации на единния формат за разрешенията за пребиваване за граждани на трети държави и за отмяна на Решение C(2002) 3069. Правното основание на преюдициалното запитване е член 267, параграф 1, буква б) от ДФЕС.

Преюдициален въпрос

Валидни ли са член 3, параграфи 5 и 6 и член 14 от Регламент (ЕС) 2019/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение, във връзка с Решение за изпълнение C(2018) 7767 на Комисията от 30 ноември 2018 година за определяне на техническите спецификации на единния формат за разрешенията за пребиваване за граждани на трети държави и за отмяна на Решение C(2002) 3069 и съвместими ли са с член 16 ДФЕС и — що се отнася до член 3, параграфи 5 и 6 — с член 21 ДФЕС, както и с членове 7, 8 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка със

- членове 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 25, 32, 35 и 36 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО,
- членове 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 27 и 28 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, и
- членове 1, 2, 3, 4, 5, 10, 28 и 42 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО,

доколкото член 3, параграфи 5 и 6 от Регламент (ЕС) 2019/1157 изисква да се съхраняват два пръстови отпечатъка на притежателя на личната карта в оперативно съвместими цифрови формати на носител на информация, който е включен в личната карта,

и доколкото член 3, параграфи 5 и 6 и член 14 от Регламент 2019/1157 във връзка с приложение III към Решение за изпълнение С(2018) 7767 на Комисията от 30 ноември 2018 г. изискват данните за пръстовите отпечатащи в личните карти и документите за пребиваване, посочени в член 2, букви а) и в), да се съхраняват под формата на цифрово изображение на пръстовите отпечатащи върху електронен микрочип, който използва технологии за радиочестотна идентификация и позволява достъп чрез безжичен/безконтактен четец?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза

Регламент (ЕС) 2019/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно повишаване на сигурността на личните карти на гражданите на Съюза и на документите за пребиваване, издавани на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които упражняват правото си на свободно движение (наричан по-нататък „Регламент 2019/1157“), по-специално член 3, параграфи 5 и 6 и член 14

Решение за изпълнение С(2018) 7767 на Комисията от 30 ноември 2018 година за определяне на техническите спецификации на единния формат за разрешенията за пребиваване за граждани на трети държави и за отмяна на Решение С(2002) 3069

Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), по-специално член 8

Харта на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), по-специално членове 7, 8 и 52

Конвенцията за правата на детето, по-специално членове 3, 8 и 16

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „Регламент 2016/679“), по специално членове 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 и 36

Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (наричана по-нататък „Директива 2016/680“), по-специално членове 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 и 29

Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (наричан по-нататък „Регламент 2018/1725“), по-специално членове 1, 3, 4, 5, 10 и 42

Релевантни разпоредби на националното право

Wet van 25 november 2018 houdende diverse bepalingen met betrekking tot het Rijksregister en de bevolkingsregisters (Закон от 25 ноември 2018 г. за установяване на различни разпоредби относно националния регистър и регистрите на населението, наричан по-нататък „Закон от 25 ноември 2018 г.“), по-специално член 27

Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (Закон от 19 юли 1991 г. за регистрите на населението, личните карти, картите на чужденците и документите за пребиваване, наричан по-нататък „Закон от 19 юли 1991 г.“), по-специално член 6

Koninklijk besluit van 10 december 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten en het koninklijk besluit van 19 april 2014 aangaande de identiteitskaarten afgegeven door de consulaire beroepsposen (Кралски указ от 10 декември 2019 г. за изменение на Кралския указ от 25 март 2003 г. относно личните карти и на Кралския указ от 19 април 2014 г. относно личните карти, издавани от консулските служби, наричан по-нататък „оспорван Кралски указ“), по-специално членове 4 и 5

Koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten (Кралски указ от 25 март 2003 г. относно личните карти, наричан по-нататък „Кралски указ от 25 март 2003 г.“)

Grondwet (Конституция), по-специално членове 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 и 159

Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (Закон от 30 юли 2018 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни, наричан по-нататък „Закон от 30 юли 2018 г.“), по-специално членове 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 и 60

Релевантна практика на националните съдилища

Grondwettelijk hof (Конституционен съд, Белгия), решение № 2/2021 от 14 януари 2021 г.

Релевантна съдебна практика на Съюза

Решение от 6 декември 2005 г., C-461/03, Gaston Schul Douane-expediteur, EU:C:2005:742

Дело C-61/22, понастоящем висящо пред Съда

Кратко изложение на фактите и на главното производство

- 1 Подаденият на 18 февруари 2020 г. иск се отнася до отмяната на оспорвания Кралски указ.
- 2 Регламент 2019/1157 изисква личните карти да включват носител на информация с висока степен на защита, който да съдържа портретна снимка на притежателя на личната карта и два пръстови отпечатъка в оперативно съвместими цифрови формати. За снемане на биометричните идентификатори държавите членки прилагат техническите спецификации, установени с Решение за изпълнение C(2018)7767 на Комисията (член 3, параграф 5). Носителят на информация трябва да има достатъчен капацитет и способност, за да гарантира целостта, автентичността и поверителността на достъпните по безконтактен начин данни. Държавите членки обменят информацията, необходима за удостоверяване на автентичността на носителя на информация и за достъп и проверка на биометричните данни (член 3, параграф 6). Комисията определя допълнителни технически спецификации с цел да се гарантира, когато е целесъобразно, че личните карти и документите за пребиваване отговарят на бъдещите минимални стандарти за сигурност (член 14). Регламент 2019/1157 се прилага от 2 август 2021 г. (член 16).
- 3 Със Закона от 25 ноември 2018 г. се изменя Законът от 19 юли 1991 г. По-специално с член 27 от Закона от 25 ноември 2018 г. се изменя член 6 от Закона от 19 юли 1991 г. По този начин в член 6, параграф 2, алинея 3 е добавено изискването личната карта и картата на чужденец да съдържат и следните електронно четими лични данни: цифровото изображение на пръстовите отпечатъци на показалеца на лявата и дясната ръка на притежателя или, в случай на инвалидност или неспособност, на друг пръст на всяка ръка. Кралят определя условията и реда за снемането на цифровото изображение на пръстовите отпечатъци. Член 27 от Закона от 25 ноември 2018 г. е бил предмет на пет иска за отмяна пред Grondwettelijk hof (Конституционен съд), единият от които е бил подаден от втория ищец. Тези искове са отхвърлени с решение № 2/2021 от 14 януари 2021 г.
- 4 Оспорваният Кралски указ транспонира Регламент 2019/1157 и Закона от 25 ноември 2018 г. С член 4 от оспорвания Кралски указ се изменя член 3 от Кралския указ от 25 март 2003 г. Член 3, параграф 1 от този Кралски указ изисква личната карта да има два електронни чипа и двуизмерен баркод. Нов член 3, параграф 5 предвижда по-специално пръстовите отпечатъци да се

цифровизират по инициатива на общинския орган с помощта на ад хок сензори и цифровото изображение на тези отпечатьци да се предава на изработващия лични карти по защитен начин чрез услугите на Националния регистър, за да бъде интегрирано по електронен път в личната карта. Член 5 от оспорвания кралски указ добавя към Кралския указ от 25 март 2003 г. член 3/1, който гласи следното: „член 3/1 — *Когато притежателят на лична карта или карта на чужденец се яви в общинската администрация — най-напред за изготвяне на основния документ съгласно член 3, параграф 3, а след това, за да [получи] тази лична карта/карта на чужденец — общинският служител, преди да [предаде] личната карта/картата на чужденец, проверява дали лицето, което се представя на гишето, действително е притежателят на личната карта/картата на чужденец, по-специално като сравнява визуално лицето със снимката и като сравнява пръстовите отпечатьци на лицето с пръстовите отпечатьци върху личната карта/картата на чужденец, доколкото такива са били съхранени. Ако има съмнение относно самоличността на притежателя на личната карта/картата на чужденец, такава не се [въръчва], докато не се установи със сигурност самоличността на притежателя.*“

Основни доводи на страните в главното производство

- 5 С двете основания на иска, които са насочени срещу член 4 от оспорвания Кралски указ и — що се отнася до първото основание — срещу член 5 от този указ, ищците твърдят, че са нарушени член 8 от ЕКПЧ, членове 7, 8 и 52 от Хартата, членове 3, 8 и 16 от Конвенцията за правата на детето, членове 10, 11, 22, 22bis, 33, 37, 105, 108 и 159 от Конституцията, членове 1, 2, 3, 4, 5, 9, 25, 32, 35 и 36 от Регламент 2016/679, членове 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 27, 28 и 29 от Директива 2016/680, членове 2, 4, 5, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 58, 59 и 60 от Закона от 30 юли 2018 г., членове 1, 3, 4, 5, 10 и 42 от Регламент 2018/1725, както и формални изисквания, които били съществени или неспазването на които водело до нищожност, „по-специално липсата на необходимото правно основание за оспорвания указ“.
- 6 С първото основание на иска ищците по същество твърдят, че оспорваният Кралски указ се основава на Регламент 2019/1157 (първа част) и на член 6 от Закона от 25 ноември 2018 г. (втора част), които обаче не представляват подходящо правно основание за оспорвания указ. Всъщност, както Регламент 2019/1157, така и член 6 от Закона от 25 ноември 2018 г. били свързани с непропорционална намеса „в правото на неприкосновеност на личния живот“. С второто основание на иска ищците по същество също така твърдят, че оспорваният Кралски указ се основава на Регламент 2019/1157, който обаче не представлява подходящо правно основание за оспорвания указ. Този регламент нарушавал правото на неприкосновеност на личния живот, тъй като не гарантирал целостта и поверителността на обработваните данни за пръстови отпечатьци.

Кратко представяне на мотивите на преюдициалното запитване

- 7 С първото и с второто основание на иска се твърди, че Регламент 2019/1157 е невалиден, поради което липсва правно основание за оспорвания Кралски указ.
- 8 Запитващата юрисдикция отправя формулирания въпрос до Съда на Европейския съюз, тъй като по принцип той, а не националният съд, е компетентен да се произнася по евентуалната невалидност на актове на Съюза.
- 9 Запитващата юрисдикция подчертава, че ищците са посочили, че подобен въпрос е поставен по дело C-61/22, което понастоящем е висящо пред Съда.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ